

hverken naar **Ændringsforslaget** under Nr. 1 vedtages, eller naar det fortales, vil blive stemt særlig over de enkelte §§ 3—9. Disse Paragrafer i Lovforslaget finde deres Afgjørelse ved Afstemningen over **Ændringsforslaget**.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev det nævnte **Ændringsforslag**:

§§ 3—9 udgaa.

Vedtages dette Forslag, forandres Slutningsordene i § 1, 1ste Stykke, til: „forfaavidt ikke nærværende Lov hjemler Undtagelse herfra“, hvorhos i § 10, sidste Punktum i 1ste Stykke samt 2det Stykke udgaa.

vedtaget med 36 Stemmer mod 12.

Formanden: Seg sætter nu de tilbagestaaende Paragrafer af Lovforslaget med tilhørende **Ændringsforslag** under Forhandling, idet jeg bemærker, at naar det kommer til Afstemning, vil der først blive stemt over det af 7 ærede Medlemmer til § 1 stillede **Ændringsforslag**. Blivert vedtaget, bortfalder Udvalgets Forslag til samme Paragraf. Det andet **Ændringsforslag**, der udenfor Betænkningen er stillet, vil komme til Afstemning efter Udvalgets Forslag under Nr. 4. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Seg skal tillade mig at gennemgaa de enkelte **Ændringsforslag**, da der ikke er almindelige Betragtninger, som saaledes kunne siges at sammenknytte dem, at der er Anledning til at begynde med nogen almindelig Oversigtsforhandling. Det første **Ændringsforslag**, som altsaa er det, der er opført under Nr. 2, siger kun til at bortjjerne mulige Tvivl om Forstaaelsen af § 1, en Tvivl, som navnlig under den første Forhandling her i Salen blev reist fra det ærede 6te kongevalgte Medlem (Fischers) Side, nemlig om, hvorvidt den, der paa givne Anledning og navnlig i Tilfælde af Sygdom indenfor Husstandens Omraade indlader sig paa at give Lægeraad eller foreløbig tage under Lægebehandling, skal straffes eller ikke. Det er Noget, vi Alle ere enige om, at saadanne Tilfælde ikke bør falde indenfor det strafbare Kvalkvalveris Omraade, men vi frygte for, at disse Udtryk „kun ved en enkelt Leilighed“ kunde forstås saaledes, at naar det var oplyst, at det var Noget, som den Paagjældende gjorde ikke blot en enkelt Gang, men saa tidt Leilighed indtraadte, skulde Straffebestemmelsen komme til Anvendelse. Derfor have vi ment, at disse Udtryk burde gaa ud. Vor Mening er nemlig den, at den uautoriserede Lægevirksomhed ikke bør straffes, undtagen naar den udøves gennem en mere almindelig Virksomhed paa samme Maade, som en Læges Virksomhed udøves, altsaa for det Første, naar den udøves som Livserhverv, altsaa

for Betaling, men dernæst ogsaa, selv hvor det ikke kan bevises, at der er ydet Betaling, naar den Paagjældende dog udøver en almindelig og videregaaende Virksomhed i den Retning, altsaa navnlig i saadanne Tilfælde, hvor han ikke indskrænker sig til at behandle enkelte Personer, som staa ham nær, som høre til hans Bekjendte og Venner eller til hans Husstand, men hvor han indlader sig paa at tage Enhver under Behandling, som kommer til ham fra Gaden. Naar han giver sin Virksomhed en saadan Udstrækning, har den Karakteren af en almindelig videregaaende Virksomhed, som ganske ligner den, den autoriserede Læge udøver. Det følger af sig selv, at Diskussionen nærmere vil udspinde sig, naar Forslagsstillerne motivere deres **Ændringsforslag**; men jeg skal her blot leilighedsvis bemærke, at naar Udvalget ikke er blevet staaende ved det, at Vedkommende straffes, naar han tager Betaling, saa ligger det navnlig i, at vi have ment, at det vilde gjøre Undersøgelsen i disse Sager besværlig, og at det fra den Side betragtet vilde være meget ubehdigt, om Kvalkvalveristraffen skulde gjøres afhængig af, om det blev oplyst under Sagen, at Paagjældende havde faaet Betaling. Spørgsmaalet er jo ellers ikke meget praktisk, thi det er ikke let tænkeligt, eller vil i alt Fald være ganske undtagelsesvis, at Nogen udøver en almindelig videregaaende Lægevirksomhed, som udstrekker sig til Personer, som han ikke staa i noget Forhold til, uden paa en eller anden Maade at faae noget Bederlag derfor. Bort Forslag hviler derfor nærmest paa den Betragtning, at man skal se at holde borte fra de her omhandlede Sager dette Bevis for, at der er ydet Betaling, som det overfor Benægtelser af den Paagjældende meget ofte vil være vanskeligt at føre. — **Ændringsforslaget** under Nr. 3 til § 2 er et Forslag, som nærmest dreier sig om de Personer, der i Udlandet have aflagt Prøve, som skulde indeholde en Betyggelse for deres Dueltighed til at virke som Læge her i Landet. Vi ere ganske enige i, at der bør være en Afgang for Justitsministeriet til at tillade en fremmed Læge at praktisere her; men det forekommer os paa den anden Side, at der ikke er nogen som helst Grund til at stille denne Fordring anderledes, end at den, der vil paaberaabe sig en i Udlandet aflagt Prøve som Hjemmel for Afgang til Lægevirksomhed, ogsaa maa kunne opvise en saadan Prøve, som i vedkommende fremmede Land giver Afgang til Lægevirksomhed. Det synes, at en Justitsminister ikke let vil kunne komme til at indrømme Vedkommende

Rettelser.

Sp. 436, Lit. 14. f. o.: „Politimestrene“ læs: „Indenrigsministeren“.